

26304 - Оё овози зан аврат аст?

савол

Меғӯянд, ки овози зан аврат аст, оё ин сухан дуруст аст?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ ва паём ба расулуллоҳ .. Ва баъд:

Овози зан мутлақан аврат нест, зеро занон ба паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) шикоят мекарданд, масоили исломиро аз ӯ мекурсанд, ҳамчунин бо хулафои рошидин (Аллоҳ аз онон хушнуд бод) ва ҳокимони баъд аз онҳо чунин рафтор мекарданд, (яъне ҳамчунин ба назди хулафои рошидин ва ҳокимони муслмонон рафта, шикоят мекарданд ва масъалаҳои диниро аз онҳо мекурсанд) ва ба мардони номаҳрам салом меоданд, мардон ба саломи онҳо посух меоданд. Ҳеч яке аз имомони Ислам ин амали онҳоро инкор накардааст. Аммо барои зан ҷоиз нест, ки бо овози шикаста ва нарму нозук сухан бигӯяд, зеро Аллоҳ таъоло мефармояд:

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا

سورة الأحزاب: ٣٢

«Эй занони паёмбар! Шумо монанди ҳеч як аз занони дигар нестед, агар парҳезкорӣ кунед. Пас, нарму нозук сухан нагӯед, то мабодо касе, ки дар дилаш беморӣ аст, тамаъ кунад. Ва сухани шоиста бигӯед». (Сураи Аҳзоб: 32).

Зеро ин чиз мардонро ба васваса ва фитна гирифта мекунад, чунон ки ояти зикршуда ба он далелат намудааст. Тавфиқ аз ҷониби Аллоҳ аст. Поёни сухан.

Аз фатовои Кумитаи доимӣ оид ба таҳқиқоти илмӣ ва фатводиҳӣ (6 / 83).